

ความ รุนแรง ในเยาวชน

ปัญหาทางสาธารณสุขระดับโลก

ข้อเท็จจริงที่สำคัญ รายงานจากองค์การอนามัยโลก (WHO) พบว่า

- ทั่วโลกเยาวชนอายุระหว่าง **10–29 ปี** ถูกฆาตกรรมปีละประมาณ **200,000 ราย** คิดเป็น **ร้อยละ 42** ของจำนวนการฆาตกรรมทั้งหมด
- ความรุนแรงในเยาวชนประกอบไปด้วยการกระทำตั้งแต่การกลั่นแกล้ง ไปจนถึงการต่อสู้ด้วยกำลังกาย หรือแม้กระทั่งการถูกทำร้ายทางกาย และทางเพศที่มีความรุนแรงจนเกิดเหตุฆาตกรรมได้
- การฆาตกรรมเป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับ 4 ของผู้ที่มีอายุ **10–29 ปี** และ **ร้อยละ 84** ของการฆาตกรรมเหล่านี้เกี่ยวข้องกับเหยื่อที่เป็นผู้ชาย
- จากการศึกษารายงานว่า ผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เกิดจากการบังคับขืนใจ ประมาณ **ร้อยละ 3–24**
- หากเยาวชนที่เคยตกเป็นเหยื่อความรุนแรง แต่ไม่เสียชีวิต เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อร่างกายและยาวนานตลอดชีวิต ทั้งทางร่างกายจิตใจและการใช้ชีวิตในสังคม

กองป้องกันการบาดเจ็บ

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

Division of Injury Prevention

<https://ddc.moph.go.th/dip/>

ขนาดของปัญหา

ข้อมูลจากองค์การอนามัยโลก (WHO) พบว่า เยาวชน **อายุ 10–29 ปี** ทั่วโลกถูกฆาตกรรมปีละประมาณ **200,000 คน** ทำให้การฆาตกรรมเป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับ **4** ของเยาวชนทั่วโลกพบว่า เหยื่อที่ถูกฆาตกรรมเป็นชายร้อยละ **84** และผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่ก็เป็นผู้ชายอีกด้วย อัตราการถูกฆาตกรรมของเยาวชนระหว่างปี **2543 – 2559** ลดลงในหลายประเทศ และอัตราการลดลงเหล่านี้พบในประเทศที่มีรายได้สูงมากกว่าประเทศที่มีรายได้ปานกลางถึงต่ำ

เยาวชนที่เสียชีวิตจากความรุนแรงมักจะต้องเข้ารับการรักษาอาการบาดเจ็บในโรงพยาบาล เนื่องจากการถูกทำร้ายหรือการถูกโจมตีด้วยอาวุธปืนมักจะได้รับบาดเจ็บสาหัสมากกว่าการถูกทำร้ายที่มีสาเหตุมาจากการเตะ ต่อย การใช้มีด และวัตถุไม่มีคม

ความรุนแรงทางเพศยังส่งผลกระทบต่อเยาวชนในสัดส่วนที่สำคัญ ตัวอย่างเช่น คนหนุ่มสาว **1 ใน 8 คน** พบว่าถูกล่วงละเมิดทางเพศ

การต่อสู้ด้วยกำลังกายและการกลั่นแกล้งเป็นเรื่องที่พบได้ทั่วไปในกลุ่มคนหนุ่มสาว จากการศึกษาของประเทศกำลังพัฒนา **40 ประเทศ** พบว่า เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงถูกกลั่นแกล้งเฉลี่ยร้อยละ **42** และ **37** ตามลำดับ

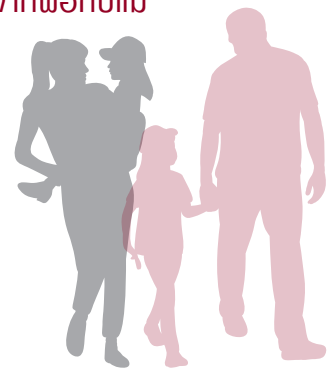
การฆาตกรรมในเยาวชนและความรุนแรงที่ไม่ได้ทำให้ถึงแก่ชีวิตนอกจากจะเป็นปัญหาสำคัญระดับโลกที่ทำให้เสียชีวิตก่อนวัยอันควร ก่อให้เกิดการบาดเจ็บและทุพพลภาพ แล้วยังส่งผลเสียเป็นอย่างมากในระยะยาว รวมทั้งส่งผลกระทบต่อบุคคลนั้นทั้งทางจิตใจและการใช้ชีวิตในสังคม ซึ่งมีผลต่อครอบครัว เพื่อน และชุมชนที่เหยื่ออาศัยอยู่ นอกจากนี้ความรุนแรงในเยาวชนเพิ่มค่าใช้จ่ายทางสุขภาพ สวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ลดผลผลิต ลดมูลค่าทรัพย์สินต่าง ๆ อีกด้วย

ปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากตัวบุคคล

- สมารถสั้น โรคพฤติกรรมเกรี้ยวกร้าว หรือโรคทางพฤติกรรมอื่น ๆ
- พัวพันกับการใช้แอลกอฮอล์ ยาเสพติด และยาสูบเมื่ออายุยังน้อย
- สติปัญญาและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ
- ไม่ค่อยเข้าเรียนหรือสอบตก
- พัวพันกับอาชญากรรม
- ว่างงาน
- มีความรุนแรงในครอบครัว

ปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากคนใกล้ชิด (ครอบครัว เพื่อนฝูง คู่นอน และเพื่อนสนิท)

- เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูที่ไม่ดีจากพ่อแม่
- การดูแลแบบเข้มงวด กวดขันวินัย และความรุนแรงที่เด็กได้รับจากพ่อกับแม่
- ความผูกพันระหว่างพ่อแม่ กับเด็กที่มีน้อยมาก
- การมีกิจกรรมร่วมกันระหว่างพ่อแม่ กับเด็กที่น้อยมาก
- พ่อแม่มีการใช้สารเสพติดหรือก่ออาชญากรรม
- พ่อแม่ที่เป็นโรคซึมเศร้า
- ครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ
- คนในครอบครัวว่างงาน
- การพัวพันกับเพื่อนที่ไม่ดีและ/หรือการเป็นสมาชิกแก๊งอันธพาล

ปัจจัยเสี่ยงในชุมชนและสังคมภายนอก

- การเข้าถึงและการใช้แอลกอฮอล์ผิดประเภท
- การเข้าถึงและการใช้อาวุธผิดประเภท
- กลุ่มอันธพาลและแหล่งขายยาเสพติดในท้องถิ่น
- ความไม่เท่าเทียมของรายได้ที่มีช่องโหว่สูงมาก
- ความยากจน
- คุณภาพของการปกครองของประเทศ
(กฎหมาย และการบังคับใช้ เช่นเดียวกับนโยบาย
เพื่อการศึกษาและการคุ้มครองทางสังคม)

กรมควบคุมโรค
กองป้องกันโรคระบาด

การป้องกัน

การป้องกันความรุนแรง ควรมีลักษณะดังนี้

- การพัฒนาทักษะชีวิตและสังคมที่มีการออกแบบเพื่อช่วยให้เด็กและวัยรุ่นสามารถจัดการกับความเครียด ความขัดแย้ง และพัฒนาทักษะทางสังคมที่จำเป็นในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
- โรงเรียนมีแนวทางในการป้องกันความรุนแรงในสถานศึกษาได้
- การให้การสนับสนุนผู้ปกครองและสอนทักษะการเลี้ยงดูในเชิงบวก
- โครงการสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนจะช่วยให้เด็กมีทักษะทางวิชาการและสังคมตั้งแต่ปฐมวัย
- แนวทางการบำบัดรักษาสำหรับเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูงที่จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับความรุนแรง
- ลดโอกาสการเข้าถึงแอลกอฮอล์
- มีมาตรการลดการใช้สารอันตราย
- กวดขันเรื่องใบอนุญาตครอบครองอาวุธปืน
- มีการตรวจตราภายในชุมชนพร้อมกับการแก้ไขปัญหา
- มาตรการลดความยากจนและยกระดับสภาพแวดล้อมในเมือง

การป้องกันความรุนแรงในเยาวชนต้องการแนวทางที่ครอบคลุมในการจัดการปัญหาทางสังคมด้านความรุนแรง เช่น ความไม่เท่าเทียมเรื่องรายได้ การเปลี่ยนแปลงทางประชากร และสังคมที่รวดเร็ว และการคุ้มครองทางสังคมอยู่ในระดับต่ำ

สิ่งสำคัญในการลดผลที่ตามมาที่เกิดจากความรุนแรงในเยาวชน คือ การปรับปรุงการดูแลก่อนเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลและผู้ป่วยฉุกเฉิน รวมถึงการเข้าถึงการดูแลให้ดีขึ้น

ที่มา : องค์การอนามัยโลก (<https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/youth-violence>)

แปลและเรียบเรียงโดย
ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์
งานความรุนแรงจากการถูกทำร้าย
โทร. 02 590 3955
Email: fvpjg.dip@ddc.mail.go.th